

FORFEDRENES DRØM av Ibrahim Nasser

Oversatt til norsk av Vibeke Harper

Mine venner, la meg fortelle dere en historie om en standhaftig nasjon, en generøs jord, og om livene til forfedrene våre.

Vi pløyde den brune jorda, stilnet dens tørst i sommerens hete med rosevann og svetten fra våre panner.

Og himmelen smilte og sa: For dere skal hagene bugne av druer, valnøttrær og mandelblomster, og kurvene skal fylles til randen av dadler og fiken.

Vi brynet sigdene våre og sang.

Vi sådde gyllen hvete i jorden, helt siden tidenes morgen, i tusenvis av år.

Vi verdsatte naturen, og i dens vidunderlige daler fant vi navn til landsbyene og døtrene våre, vi bygde husene våre med steiner fra dens fjell, vi samlet vann i leirkrukker fra dens kilder.

Mødrene våre oppdro oss til å elske hvert et folk og hvert et tre, uavhengig av farge, rase og trosbekjennelse.

Vi arvet velsignede oliventrær, urgammelt treverk, struttende grener, evig blomstrende, akkurat som hjertet mitt.

Og slik ble vår nasjon en fange av dens kjærlighet.

I rynkene på olivenstammen ser jeg bestemors ansikt; hun bøyd aldri nakken. Brydde seg ikke om de første kolonistene, verken om de ottomanske eller britiske – edelheten i hennes thobe var nok; brystpartiets tråder former roser, appelsiner og jasmin.

De ødela landsbyen og forvandlet domens kurve.

På ruinene bygget de en koloni, et vaktårn og en kibbutz, og skjøt min svarte hest som fór i vill galopp over jorden.

Og slik ble slekten min en fange av sikkerhetsråd og bistandsmidler.

Selv ikke en gang barna unnslopp deres ondskap: Selve livet stjal de, rett ut av skjødets, fra blodet til de ufødte.

De forfalsket historien – sa det var *et land uten folk*. Produserte en Hollywood-film, finansierte den med hundrevis av millioner fra Onkel Sam.

Verden stod der paralyisert og forkrøplet, mens de ranet til seg Al-Hamra kino i Jaffa – og med den hele vår sivilisasjon, forvandlet oss til et land av sørgmodige appelsiner.

De reduserte identiteten min, begrenset meg til flyktningleire og UNRWA-kort.

Fra en person med en ærerik historie, til å trenge nåden fra internasjonale resolusjoner, 242, 194.

Men her står jeg, for å forsvare den stolte identiteten til urbefolkningen.

Faren min ga meg navnet Ibrahim.

Jeg er kanaanitten, semitten, den første hebreer.

Jeg er muslimen, samaritaneren, jøden, den første kristne.

Jeg er Muhammads Borak, jeg er Moses' stokk, jeg er Jesus sønn av Maria.

Blodet mitt er en blanding av romersk sivilisasjon og gresk filosofi.

Fra tungen min flyter arabiske ord, med trekk og termer fra både frankisk og aramenisk.

Hvordan kan denne verden glede seg over fred, hvis livets lover og den internasjonale orden er krenket?

La verden ta lærdom av vår kamp for frihet. Jeg er den endelige forsvarslinjen for alt som er vakkert i universet – for mine og dine prinsipper, for det siste fruktbare tre. For hvert menneske som avviser dollarens slaveri, våpenhandelen og undertrykkelsen av regionen.

Se på meg! Forvandler ordene mine til malerier slik at du verdsetter deres skjønnhet. Mot, standhaftighet, rettferdighet – en mosaikk lagt stein for stein, fra høyre til venstre, fra venstre til høyre.

Og dere som sitter her foran meg i dag; dere har valgt å bruke tiden deres på å kjempe for min frihet. Dere har demonstrert, messet og ropt, skulder ved skulder med meg: Lenge leve Palestina!

Dere vil alltid ha en plass i mitt hjem. Vi deler taboon-brødet, dypper det i olivenolje og za'atar plukket av en ekte bonde på åkrene i Jenin.

La hjertelysene våre smelte sammen, bli én stor sol som leger Gazas lidelser. Et lys visker bosettingene vekk fra denne mørke natten. En glød, en klarhet skimrer i horisonten og lyser opp den evige morgengry, fra Amerika til Kinas grenser.

Ja – sammen skal vi vinne friheten!

Ja – sammen skal vi realisere våre forfedres drøm!